

Teppo Heikkilä

Uudenmaan liiton lausunto Maa- ja metsätalousvaliokunnalle koskien hallituksen esitystä eduskunnalle maakuntauudistuksen täytäntöönpanoa sekä valtion lupa-, ohjaus- ja valvontatehtävien uudelleenorganisointia koskevaksi lainsäädännöksi (HE 14/2018 vp)

Uudenmaan liitto kiittää mahdollisuudesta antaa lausuntonsa Maa- ja metsätalousvaliokunnalle hallituksen esityksestä eduskunnalle maakuntauudistuksen täytäntöönpanoa sekä valtion lupa-, ohjaus- ja valvontatehtävien uudelleenorganisointia koskevaksi lainsäädännöksi (HE 14/2018 vp). Hallituksen esitys koskettaa useita maakunnan vastulle jatkossa suunniteltuja tehtäviä. Lausunto jakautuu yleiseen osaan sekä yksittäisiä lakiesityksiä koskeviin huomioihin.

Yleiset huomiot

Maakuntalakiluonnoksen mukaan maakuntauudistuksen toteuttamisen jälkeen alueiden kehittämisestä vastaavat maakunnat ja valtio. Aluekehittäminen tulee nähdä laaja-alaisesti niin, että se liittyy elimellisesti mm. alueiden käytön suunnitteluun, asumiseen ja liikenteeseen. Maakunnan aluekehittämistehtävään sisältyy alueen kehittämistä koskevien erilaisten suunnitelmien ja ohjelmien laatiminen, joita ohjaa maakuntastrategia.

Aluekehittämisen näkökulmasta lakiluonnoksen mukainen maakunnan tehtäväala jää liian kapea-alaiseksi. Maakuntalain 6 § mukaisten varsinaisten tehtävien joukkoon tulisi sisällyttää kansainvälinen toiminta ja erityisesti EU-asiat. EU:ssa maakunnilla on merkittävä rooli EU:n rahoitusohjelmien sisällön rakentamisessa, hallinnoinnissa sekä ohjelmien toimeenpanossa. Maakunnan tulee koota yhteen keskeiset kansalliset ja EU-rahoitusvarat. Kansainvälinen kilpailu EU-lähtöisestä kehittämisrahoituksesta on kovaa ja maakunnan tehtäväkenttään tulee kuulua EU-hankeneuvonnan organisointi ja resursointi.

Hallituksen tavoite on yhdistää alueiden kehittäminen ja kasvupolitiikka laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaamisen, sosiaalisen osallisuuden ja kotoutumisen edistäminen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen. Lakiesityksen pohjalta Uudellemaalle ei kuitenkaan synny lain tavoitteeksi asetettua tiivistä palvelukokonaisuutta. Uudenmaan erillISRatkaisun eli perustettavan kuntayhtymän myötä aluekehittämisen keskeinen työväline – kasvupalvelut – ovat poissa maakunnan aluekehittämistyöstä.

Erityislainsäädännössä on syytä kiinnittää erityistä huomiota siihen, että maakunnan tehtävät eivät ole päällekkäisiä tai rinnakkaisia kuntien tehtävien

kanssa. Kuntien, maakunnan ja valtion välisestä yhteistyöstä tulisi aina säätää lain tasoisesti asian merkittävyyden ja selvyyden vuoksi. Lakiesityksiin – tähän ja muihin – sisältyy huomattavan paljon valtioneuvoston ja ministeriöiden asetuksenantovaltuuksia käyttäen myös mainintaa, että asetuksella "voidaan antaa" tarkempia säännöksiä, jolloin koko asetuksen antaminen jää harkinnanvaraiseksi. Substanssilainsäädännön todellinen sisältö selviää kokonaisuudessaan vasta, kun asetuksetkin on annettu tai jätetty antamatta. Maakuntien itsehallintoon liittyen sääntely ei myöskään saisi olla liian yksityiskohtaista, koska maakunnilla tulee olla vapaus organisoida tehtävien hoitaminen tarkoituksenmukaiseksi katsomallaan tavalla.

Eläinten hyvinvoinnin valvontaan ja eläintautien valvontaan on lakiluonnoksiin kirjattu useita kokonaan uusia vastuita maakunnille. Eläinsuojelu- ja eläintautivalvontaan esitetty päivystysvelvoite voi lisätä resurssitarvetta erityisesti Uudenmaan maakunnassa, koska varsinkin pääkaupunkiseudulla kiireisten eläinsuojelutapausten osuus on suuri ja eläinten laitton maahantuonti keskittyy satamiin ja lentokentälle. Valtaosa tällä hetkellä aluehallintoviraston tehtäviin sisältyvästä siirtyy maakuntien vastuulle. Alustavien tietojen perusteella aluehallintovirastoista maakuntiin siirtyvä henkilöstöresurssi vaikuttaa siirtyvien tehtävien määrään ja uusiin tehtäviin nähden alimitoitettulta. Myös elintarvikelain muutoksessa esitetty nykyisin Eviran vastuulla olevan ensisaapumisvalvonnan siirtäminen maakunnan vastuulle vaikuttaa erityisesti Uudenmaan maakunnan tehtäviin, koska valtaosa ensisaapumisvalvonnan kohteista on Uudellamaalla. Muutosten kokonaisvaikutusta maakunnan tehtäviin on vaikea arvioida, koska MAKU II lausuntokierroksen jälkeen on useita lakeja jo valmisteltu edelleen. Esimerkiksi eläinsuojelun osalta MAKU II lausuntokierroksen jälkeen on laadittu lakiesitys eläinten hyvinvoinnista, jossa on maakunnalle lisävelvoitteita löytöeläinten kuljetuksen järjestämisestä. Myös elintarvikelain kokonaisuudistus on alkamassa.

Uudenmaan maakunnan resurssit kunnista maakunnalle siirtyvien tehtävien hoitamiseksi vaikuttavat ensimmäisten arvioiden perusteella riittämättömiltä jo ilman uusia sille annettavia tehtäviä. Uudet maakunnalle annettavat tehtävät tulee siksi ehdottomasti reursoida täysimääräisesti.

Erilaista valvontaa suorittavat tällä hetkellä eri toimivaltuuksin useat eri toimijat, kuten esimerkiksi kunnat, Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Evira, Valvira, Aluehallintovirastot, Tulli sekä Eviran valtuuttamat tarkastajat. Maakuntavalmisteluun liittyvien lakimuutosten yhteydessä olisi mahdollista selkeyttää valvonnan kokonaisuutta. Valvonnan kokonaisuus tulisi suunnitella siten, että päällekkäisyyksiä puretaan viranomaisten toimivallan osalta ja erityisesti nyt eri viranomaisten samassa kohteessa tekemät tarkastukset voitaisiin, erilaiset valvontaosaamisen tarpeet huomioiden, tarkoituksenmukaisuusperusteella yhdistää tehtäväksi yhdellä valvontakäynnillä.

Maatalous ja maaseudun kehittäminen

Maaseudun kehittäminen on keskeinen osa aluekehittämistä. Maaseudun kehittämisrahoitus on osa aluekehittämisen rahoituskokonaisuutta ja sen on liityttävä muiden EU-rahoitusvälineiden käyttöön ja päätöksentekoon. Näin pystyisimme hälventämään aluekehittämisen välineillä kaupunkien ja maaseudun välistä jakoa sekä vähentämään eri rahoitusvälineiden sirpaloitumista. Voimakas urbanisoituminen Uudellamaalla lisää tämän kaltaisen koordinoitun yhteistyön tarvetta.

Maakunnan suunnittelu ja maakuntakaavoitus

Maakunnan suunnittelu ja maakuntakaavoitus sekä aluekehittämisen ohjelmatyö ovat olennainen osa maakunnan kehittämistä. Maankäyttö- ja rakennuslakiin on esitetty lähinnä maakuntauudistuksen kannalta välttämättömiä teknisiä muutoksia, eikä maankäyttö- ja rakennuslain mukaiseen suunnittelujärjestelmään ole esitetty merkittäviä muutoksia. Maakuntakaavoitukseen, liikennejärjestelmän toimivuuteen ja tienpitoon liittyvät tehtävät muodostavat toimivan kokonaisuuden, mitä maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n mukaisiin maakuntakaavan sisältövaatimuksiin ehdotettu lisäys liikennejärjestelmän toimivuuden huomioon ottamisesta tukee. Toimivan viranomaisyhteistyön kannalta on tärkeää, että maakunnan, valtion, kuntien ja kuntayhtymien väliset tehtävänjaot ovat selkeitä.

Kuntien alueiden käytön suunnittelun ja rakennustoimien järjestämisen edistäminen

Alueidenkäytön ja rakennustoimen osalta maakunnan tehtävänjakoa maakunnan ja kuntien välillä voidaan pitää tarkoituksenmukaisena. ELY-keskusten alueiden käytön suunnittelun edistämisen tehtävän siirtäminen maakuntiin voi vähentää viranomaistehtävien päällekkäisyyttä.

Luonnon monimuotoisuuden suojelun edistäminen ja kulttuuriympäristön hoito

Maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n mukaiset maakuntakaavan sisältövaatimukset edellyttävät, että kaavaa laadittaessa on kiinnitettävä erityistä huomioita muun muassa alueiden käytön ekologiseen kestävyYTEEN sekä maiseman, luonnonarvojen ja kulttuuriperinnön vaalimiseen. Maakuntakaava on tulevaisuudessakin tärkeä suunnitelma luonnon monimuotoisuuden ja kulttuuriympäristön kannalta arvokkaiden alueiden turvaamisessa. ELY-keskusten ja maakuntien liittojen luonnon monimuotoisuuden suojelun edistäminen ja kulttuuriympäristön hoito koskevien tehtävien yhdistäminen voi vahvistaa luonnon monimuotoisuuden suojelun edistämisen sekä kulttuuriympäristöjen hoidon ja vaalimisen edellytyksiä. Tehtävien yhdistäminen selkeyttää maakunnan ja muiden organisaatioiden välistä yhteistyötä näiden tehtävien osalta. Tehtävien hoitamista tukee myös luonnonsuojelulaissa maakunnalle annettavaksi esitetty tehtävä luonnon- ja maisemansuojelun edistämisestä.

Viranhaltijoiden pätevyysvaatimukset

Viranhaltijan pätevyysvaatimuksista on säädetty elintarvikelain 35 §:ssä ja terveydensuojelulain 7 §:ssä. Pätevyysvaatimuksia on syytä lakiuudistusten yhteydessä tarkentaa siten, että ne koskisivat vain viranhaltijoita, jotka käyttävät itsenäistä ratkaisuvalltaa valvontatehtävässään. Esimerkiksi pelkästään näytteenotto- tai muuta teknisluonteista mittaus- tai tarkastustehtäviä suorittavalta viranhaltijalta ei tulisi edellyttää korkeakoulututkintoa, jos viranhaltijalla on tehtävään liittyvä muu erityispätevyys. Tupakkalaista, lääkelaista, eläintautilaista ja eläinsuojelulaista puuttuvat pätevyysvaatimukset kokonaan. Pätevyysvaatimusten lisääminen edellä mainittujen lakien muutosesityksiin on tarpeellista niiden henkilöiden osalta, jotka käyttävät valvontatehtävässään itsenäistä ratkaisuvalltaa.

Valtion lupa- ja valvontavirastoa koskevat yleisperustelut ja muut huomiot

Uudenmaan liitto ei pidä perusteltuna, että jo lain tasolla eriytetään viraston eri toimialojen lupaohjaus- ja valvontatehtävät omiksi yksiköikseen. Asiakkaan näkökulmasta hänen palveluntarpeensa voi samalla kertaa liittyä useampaan edellä mainituista tehtävistä, eikä eri tehtävien väliset viraston organisaation väliset raja-aidat saa johtaa asiakkaan saaman palvelun monimutkaistumiseen ja hidastumiseen. Monimutkainen lakisääteinen organisaatio voi johtaa myös siihen, ettei synergiahyötyjä voi saada ja

organisaation muuttaminen käytännön tarpeiden johdosta on erittäin raskasta ja hidasta.

Lakiehdotuksesta puuttuu – kuten suurimmasta osasta muistakin lakiehdotuksista – selkeät säännökset kuntien, maakunnan ja viraston välisestä yhteistyöstä. Eri tahojen välisestä yhteistyöstä on syytä säätää lain tasolla asian merkittävyyden ja eri toimijoiden roolien selkeyden vuoksi.

Lakiehdotuksia koskevat huomiot

Laki tupakkalain muuttamisesta

Tupakkalain muutosluonnoksen 7 §:ssä säädetään, että maakunnalla ei ole oikeutta siirtää valvontasuunnitelman hyväksymistä koskevaa toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle. Muissa laeissa ei ole rajoitettu valvontasuunnitelman mukaisen toimivallan delegointimahdollisuutta. Lainsäädännön tulisi myös tältä osin olla yhdenmukainen.

Laki eläinsuojelulain muuttamisesta / laki eläinten hyvinvoinnista

Eläinsuojelulain muuttamisesta annetun lakiluonnoksen 35 §:ssä säädettäisiin maakunnan vastuista. Kokonaan uutena tehtävänä lakiluonnokseen on kirjattu maakunnalle velvoite järjestää eläinsuojeluvalvontaan liittyvien kiireellisten tehtävien hoitaminen myös virka-ajan ulkopuolella. Tällä hetkellä kiireellisistä eläinsuojeluvalvonnan tehtävistä vastaa virka-ajan ulkopuolella poliisi. Uusi velvoite eläinsuojelupäivystyksen järjestämisestä voidaan suurimmassa osassa maata järjestää muun eläinlääkäripäivystyksen yhteydessä. Eläinsuojeluvalvontaan esitetty päivystysvelvoite voi lisätä resurssitarvetta erityisesti Uudenmaan maakunnassa, koska varsinkin pääkaupunkiseudulla kiireisten eläinsuojelutapausten osuus on suuri ja eläinten laitton maahantuonti keskittyy satamiin. Uudenmaan maakunnassa, joissa useampi kunta hankkii nykyisin eläinlääkäripäivystyspalvelut ulkopuoliselta palveluntuottajalta, uusi velvoite edellyttää merkittävää lisäresurssointia. Maakunnille ei tule antaa uusia tehtäviä ilman niiden täysimääräistä resurssointia.

Laki eläinten kuljetuksesta annetun lain muuttamisesta

Ehdotuksessa lain eläinten kuljetuksesta annetun lain muuttamisesta 25 §:ssä säädetään maakunnan vastuista. Kokonaan uutena tehtävänä lakiluonnokseen on kirjattu maakunnalle velvoite järjestää eläinkuljetusten valvontaan liittyvien kiireellisten tehtävien hoitaminen myös virka-ajan ulkopuolella. Tällä hetkellä kiireellisistä tehtävistä vastaa virka-ajan ulkopuolella poliisi. Eläinkuljetusten valvonta on aikaisemmin kuulunut aluehallintovirastoille ilman päivystysvelvoitetta. Maakunnille ei tule antaa uusia tehtäviä ilman niiden täysimääräistä resurssointia.

Laki eläinlääkintähuoltolain muuttamisesta

Lakiluonnoksen 3 §:n 4 kohdan mukaan laissa tarkoitetaan peruseläinlääkäripalvelulla eläinlääkäripalvelua, jota annetaan vain eläinlääketieteellisen yleistutkimuksen tai kliinisen tutkimuksen perusteella eläintenpitopaikoissa tai tavanomaisissa eläinlääkäriin vastaanottotiloissa. Lakiluonnosta tulisi täydentää seuraavasti: ”peruseläinlääkäripalvelua ovat myös kliinisten näytteiden otto sekä maakunnan eläinlääkäriin tavanomaiseen vastaanottovarustukseen kuuluvilla laitteilla tehtävät muut tutkimukset.” Näin hoidon lopputuloksen kannalta tärkeää näytteenottoa ei rajata peruseläinlääkäripalveluiden ulkopuolelle.

Lakiluonnoksen 3 § 5 kohdan mukaan kiireellisellä eläinlääkäriavulla tarkoitetaan äkillisesti ja vakavasti sairastuneen tai vahingoittuneen eläimen eläin-

lääketieteellistä yleistutkimusta tai kliinistä tutkimusta. Vakavalla sairastumisella ja vahingoittumisella ymmärretään yleisesti tarkoitettavan henkeä uhkaavaa sairastumista ja vahingoittumista. Jos kiireellinen eläinlääkäriapu on tarpeen määritellä laissa, parempi muotoilu olisi: "Kiireellisellä eläinlääkäriavulla tarkoitetaan äkillisesti ilmaantuvassa hoidon tarpeessa annettavaa eläinlääkärin apua". Silloin hoitavalle eläinlääkärille jää esitetöiden ja asiantuntemuksensa perusteella mahdollisuus arvioida avun tarpeen kiireellisyyttä.

Lakiluonnoksen 10 §:ssä säädettäisiin maakunnan eläinlääkäripalveluita koskevasta suunnitelmasta. Säännöksen mukaan maakunnan on palvelun mitoitusta suunniteltaessa otettava huomioon yksityisten eläinlääkäripalvelujen tuottajien maakunnan alueella tarjoamat palvelut. Säännös yksityisten eläinlääkäripalvelujen tuottajien huomioon ottamisesta on merkitykseltään epäselvä ja tarpeeton. Päivystys määrittää käytännössä tarvittavan eläinlääkäriresurssin, jota ei voida pienentää alueen yksityisten palvelujen perusteella vaarantamatta kilpailulain 30b §:ssa tarkoitettuna merkittävänä yleisenä etuna pidettävän eläinlääkäripäivystyksen hoitamista.

Maakunta tulisi 10 §:ssä velvoittaa huolehtimaan palvelun mitoitusta suunnitellessaan laissa määriteltujen tehtävien järjestämisestä sekä ottaa palvelujen kokonaisuutta suunnitellessaan huomioon eläinten hyvinvoinnin ja eläintautien valvonnan järjestäminen, muiden lakisääteisten eläinlääkäripalvelujen järjestäminen sekä palvelun kokonaiskustannukset. Maakunnalla tulee olla lailla säädettyjen eläinlääkäripalvelujen järjestämisen lisäksi oikeus tuottaa myös muita eläinlääkäripalveluja silloin, kun se julkisen eläinlääkintähuollon kokonaisuus ja kilpailulain 30b § huomioon ottaen on perusteltua.

Lain 17 §:ssä säädettäisiin eläinlääkäripalvelujen järjestämisestä. Lakiluonnoksessa maakunnan velvollisuudeksi säädetään peruseläinlääkäripalvelujen ja kiireellisen eläinlääkäriavun järjestäminen alueellaan. 17 §:n perusteella maakunta voi tehdä eläinlääkäripalvelujen järjestämiseksi sopimuksen palvelujen tuottamisesta yksityisen tuottajan kanssa. Säännökseen tulee lisätä muut toiminnan järjestämisvaihtoehdot. Muut maakunnan eläinlääkäripalvelujen järjestämistavat: palvelujen järjestäminen omana tuotantona sekä palvelujen järjestäminen nykyisellä tavalla osittain ammatinharjoittajina toimivien virkaeläinlääkäreiden avulla. Samassa yhteydessä on tarpeen lisätä säännös vastaavan johtajan pätevyysvaatimuksista silloin, kun maakunta tuottaa itse kaikki eläinlääkäripalvelut tai ostaa ne ulkopuoliselta palveluntuottajalta.

Laki eläintautilain muuttamisesta

Eläintautilain muuttamisesta annetun lakiluonnoksen 85 §:ssä säädetään maakunnan vastuista. Maakunnan on esimerkiksi järjestettävä helposti leviävien ja vaarallisten eläintautien torjuntaan ja tautitilanteen selvittämiseen sekä eläinten ja tuotteiden jäsenvaltioiden välisten siirtojen ja viennin valvontaan liittyvien kiireellisten tehtävien hoitaminen myös virka-ajan ulkopuolella. Tällä hetkellä aluehallintovirastot vastaavat helposti leviäviin ja vaarallisiin eläintauteihin liittyvästä päivystyksestä virka-ajan ulkopuolella. Viennin valvontaan ja eläinten sekä tuotteiden jäsenvaltioiden välisiin siirtoihin liittyvät kiireelliset tehtävät virka-ajan ulkopuolella on täysin uusi tehtävä, johon ei tällä hetkellä ole maakuntaan siirtyvissä organisaatioissa varattu resursseja. Maakunnille ei tulisi antaa uusia tehtäviä ilman niiden täysimääräistä resursointia.

Eviran vastuulla on tällä hetkellä sekä eläinlääkinnällistä rajatarkastusta koskevan lakiluonnoksen mukaan eläinten ja eläintuotteiden kolmasmaavientiin ja tuontiin liittyvät tarkastukset. Kiireellinen eläinten ja

eläintuotteiden jäsenmaiden väliseen tuontiin tai vientiin liittyvät tarkastukset olisi tarkoituksenmukaista teettää samalla henkilökunnalla silloin, kun rajanylityspaikat ovat esimerkiksi satamissa ja lentoasemilla samat.

Elintarvikelaki

Ensisaapumispaikkavalvonnan siirto kokonaisuutena maakunnan vastuulle on tarkoituksenmukaista ja vähentää ensisaapumisvalvonnan suunnitteluun ja maksuihin liittyvää byrokratiaa olennaisesti nykytilaan verrattuna.

Ensisaapumisvalvonnan siirto maakunnalle lisää tehtäviä erityisesti Uudellamaalla, koska valtaosa ensisaapumisvalvonnan kohteista on Uudellamaalla eivätkä kaikki nykyiset valvontayksiköt ole tehneet sopimusta ensisaapumisvalvonnasta Eviran kanssa. Uudenmaan maakunnan tarvitsemat lisäresurssit tulisi huomioida esimerkiksi aluehallintoviraston elintarvikevalvontahenkilöstön osalta, joka lakiehdotusten mukaan on siirtymässä kokonaan Eviran palvelukseen.

Ensisaapumistoiminnan ilmoitusvelvollisuutta, omavalvonnan erityisvaatimuksia ja salmonellavalvontaa koskevaa 23 §:ää ei ehdoteta muutosta. Pykälän mukaan ensisaapumistoimija tekee ilmoitukset Elintarvikevirastolle tai Elintarvikeviraston nimeämälle valvontaviranomaiselle. Valvonnan kannalta olisi tarkoituksenmukaisempaa, että tarvittavat ilmoitukset tehtäisiin valvovalle viranomaiselle eli tulevaisuudessa maakunnalle lukuun ottamatta teurastamoja ja niiden yhteydessä olevia laitoksia, joiden osalta ilmoitukset tehtäisiin jatkossakin Elintarviketurvallisuusvirastolle. Mikäli ensisaapumisvalvonta on tarkoitus jättää voimaan perustelumuioston mukaisesti ainoastaan salmonellavalvonnan osalta, olisi lakiluonnoksen jatkovalmistelussa hyvä tarkastella myös mahdollisia muutostarpeita lain 60 ja 83 §:ään.

Lakiluonnos maksajavirastotehtävien hoitamisesta maakunnissa

Laki maksajavirastotehtävien hoitamisesta maakunnissa olisi täysin uutta lainsäädäntöä. Lakiluonnokseen tulisi kirjata lain tarkoitus. Mikäli lain tarkoituksena on selkeyttää maakunnan vastuulla olevien maksavirastotehtävien kokonaisuutta, tulisi siinä yksilöidä maakunnan vastuulla olevat tehtäväkokonaisuudet tai lakiin tulisi lisätä viittaukset näihin tehtäväkokonaisuuksiin liittyvään kansalliseen ja EU-lainsäädäntöön.

Ehdotukselle siitä, ettei maakunta voisi siirtää maksajavirastotehtäviä maakunnan liikelaitoksen hoidettavaksi, on vaikea löytää perusteluja. Maakuntalakiluonnoksen mukaan maakunnan liikelaitos toimii maakunnan osana eikä perusteluiden mukaan ole erillinen oikeushenkilö. Myöskään maksajavirastotehtäviä koskevassa EU-lainsäädännössä ei ole esteitä sille, että maakunta siirtäisi lakisääteisiä tehtäviään oman organisaationsa osana toimivalle maakunnan liikelaitokselle, jos se maakunnan vastuulle kuuluvien tehtävien kokonaisuus huomioon ottaen on tarkoituksenmukaista (Delegoitu maksajavirastoasetus liite 1, kohta 1 C 2). Kansallisessa lainsäädännössä ei tule tarpeettomasti rajoittaa maakunnan itsehallintoa lakisääteisten tehtäviensä järjestämisessä.

Laki rehulain muuttamiseksi

Rehulain muuttamiseksi annetun lakiluonnoksen 20 §:ssä säädetään rehualan toimijan hyväksymisestä. Voimassa olevassa lainsäädännössä rehualan toimijan hyväksyminen kuuluu Eviralle. Maakuntaan siirtyvissä organisaatioissa ei ole tällä hetkellä henkilöstöresurssia tehtävän hoitamiseen. Maakunnille ei tule antaa uusia tehtäviä ilman niiden täysimääräistä resursointia.

Voimaannpanolaki

Voimaannpanolain 6 §:ssä säädettäisiin maakunnan tehtäviä ja toimivaltaa koskevista siirtymäsäännöksistä. Koska siirtyviä tehtäviä ja niitä koskevaa sääntelyä on huomattavan runsaasti, on esityksen valmistelun yhteydessä katsottu tarpeelliseksi ottaa lakiin myös säännökset, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voidaan selvittää niissä tapauksissa, joissa jokin yksittäinen tehtäväkohtainen erityissäännös on jäänyt muuttamatta. Säännös ei kuitenkaan koskisi lainkaan kunnilta siirtyviä tehtäviä. Kuntien tehtävistä säädetään useissa erityislaeissa sekä asetuksissa eikä hallituksen esityksessä ole esitetty muutoksia kaikkiin säädöksiin, joissa kunnan toimialaan liittyvistä vastuista määrätään. Esimerkiksi säteilylakiin ja asetukseen ruumiiden kuljettamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ei hallituksen esityksessä esitetä muutoksia. Näin ollen siirtymäsäännöksen ulottaminen kunnilta siirtyviin tehtäviin on tarpeen.

Uudenmaan liitto

Ossi Savolainen
maakuntajohtaja